

[Knut Kristensen.]

Halvdelen af den Pris, vi kunde paa et andet Tidspunkt, kan vi i Virkeligheden ogsaa sælge til Halvdelen uden at lide nogen Skade i vort Forhold over for Udlandet. Nej, Faren for Erhvervslivet opstaar, naar der er visse Varer, der er dyre, men andre, der er billige, og naar visse Produktionsgrene kommer ud for, at de skal sælge billigt og købe dyrt. Saa er det, at Krisen og Vanskelighederne melder sig. Men det er just den Politik, som Regeringen gennemfører, at de gør nogle Varer dyre, samtidig med at de andre er billige. Saa det er en Kendsgerning, at tværtimod at være et Middel til at afskaffe Arbejdsløsheden og derigennem Krisen bidrager disse Foranstaltninger til at opretholde Afstanden, opretholde Krisen og derigennem ogsaa Arbejdsløsheden.

Endvidere udtaler Flertallet, at den Politik, de har ført, har muliggjort en Fremgang i dansk Erhvervsliv. Ja, jeg vil igen minde om, at det, der er Uenighed om, er jo ikke dette, at vi skal søge at faa den størst mulige Handelsomsætning med Udlandet, nej, det er — lad mig gentage det, for at det ikke skal glemmes, for man vil ofte i hvert Fald søge at give det Udseende af, at det ogsaa er de handelspolitiske Forhold, vi i høj Grad er uenige om —, det er i det væsentlige disse beskyttelsesmæssige Foranstaltninger. Men jeg synes, det er et forkert Udtryk at sige, at disse Foranstaltninger har muliggjort en Fremgang. Det rette vilde være at sige, at de ikke helt har umuliggjort en Fremgang for dansk Erhvervsliv. For det er jo ikke dem, der har bidraget til, at Priserne i Udlandet er steget, at der er blevet bedre Afsetningsmuligheder, tværtimod, det har disse Beskyttelsesforanstaltninger ingen som helst Indflydelse paa. Det er jo heller ikke dem, der har muliggjort, at vi gennemførte en Krisepolitik i 1933, som har bidraget i nogen Grad til den Fremgang, der har været i Erhvervslivet, og det er jo heller ikke dem, der har muliggjort visse andre Foranstaltninger, som man har truffet her i Rigsdagen. Derfor er det min Opfattelse, at det rigtige vilde være at sige, at den Beskyttelsespolitik, som igennem Valutacentralens regulerende Indflydelse er ført, den ukontrollerede og kolossale Beskyttelsespolitik, som derigennem er realiseret, har ikke været i Stand til at umuliggøre enhver Fremgang for dansk Erhvervsliv, men at den har ydet et meget betydeligt Bidrag til at forværre Situationen og forlænge Krisen, derom er der efter min Opfattelse ingen som helst Tvivl.

Jeg har dernæst nogle enkelte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Rager, som under dette Forslags første Behandling fremkom med nogle statistiske Sammenligninger, som jeg dengang gjorde en enkelt Bemærkning til — Tiden var ikke til at komme dybere ind derpaa. Jeg skal tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger desangaaende ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem Hr. Rager begyndte, som jeg allerede gjorde opmærksom paa dengang, med at sammenligne Priserne i en enkelt Maaned, nemlig, saa vidt jeg kunde se, Oktober Maaned i Aar med Gennemsnittet af Priserne i 1929. Jeg gjorde dengang opmærksom paa det ganske utilstedelige i en saadan Sammenligning, fordi Priserne for en Række Eksportvarer netop i Oktober Maaned i Aar har været højere end i nogen anden Maaned i indværende Aar. At tage den Maaned i et enkelt Aar, hvor Priserne har været højest, og sammenligne med Gennemsnittet af et helt Aar er urimeligt, og det forstaar jeg ogsaa, at det ærede Medlem indrømmede, sidste Gang han havde Ordet. Men saa sagde det ærede Medlem, at naar man sammenligner Oktober i Aar med Oktober Maaned i 1929, var der ikke heller saa forfærdelig stor en Afstand. Jeg vil deroverfor sige, at det forekommer mig ogsaa at være et meget spinkelt Grundlag at sammenligne paa, en enkelt Maaned, med Varer, hvis Pris svinger op og ned og er konjunkturbestemte i mange Tilfælde. Det forekommer mig, at vil man have et virkeligt Grundlag, maa man tage et længere Tidsrum, mindst et Aar, for det kan jo ikke nytte noget, at man i en enkelt Maaned har nogenlunde Priser, hvis man i Løbet af Aaret i Gennemsnit har en lav Pris; det giver jo ikke noget godt Enderesultat.

Derfor siger jeg til det ærede Medlem, at en saadan Sammenligning har ikke megen Værdi, naar den kun omfatter en enkelt Maaned, men jeg mener ogsaa, at det Sammenligningsgrundlag, som det ærede Medlem benyttede, nemlig om Engrospristallet, er et forkert Grundlag; det, der er bestemmende for, om en Erhvervsgren i vort Land har rimelige Kaar, er nemlig Forholdet mellem Priserne, de skal give ved Indkøb, og de Priser, de kan opnaa for deres Varer. Derfor er Spørgsmaalet, hvilke Priser de forskellige Erhverv kan faa for de Varer, de skal sælge, og hvilke Priser de skal give for de Varer, de skal købe, det vil sige Detailpriserne. De har ingen Fornøjelse af, at Varen er billig, naar den kommer ind i Landet, over Landegrænsen eller paa et